

Ez zara anonimoa

Aukeratu ez zenuen konfiantza

Argi hitz egiteko: zure posta elektronikoarekin, edonork jakin dezake segundotan non duzun kontu bat, eta batzuetan zure aurpegia eta izena ere bai. Hori ez da akats bat: horrela funtzionatzen du internetek. Kontua ez da ikus zaitzaketen —baita zera ere—, baizik eta nor fidatu behar duzun ezinbestean. Eta tartean inor ez dagoen leku bakarra dago: zuzenean hitz egitea, gailu batetik bestera.

Posta elektroniko bat nahikoa da. Ez nahitaez zurea: edozein. Doako tresna gutxi batzuetan idazten da —legalak, publikoak, bilatu nahi duen edonoren eskura— eta segundo gutxiren buruan zerrenda bat agertzen da: zein zerbitzutan dagoen erregistratuta posta hori, batzuetan profileko argazki bat, batzuetan jabeak inori eman ez ziola uste zuen izen-abizen bat. Ez dago zertan teknikaria izan. Ez da pasahitzik apurtzen. Ez da deliturik egiten. Informazio hori guztia han zegoen dagoeneko —argitaratua, erregistratua edo filtratua— norbaitek biltzeko lana noiz hartuko zain.

Tentaldia da hau akats gisa irakurtzea: arrakala bat, arduragabekeria bat, norbaitek konpondu beharko lukeen zerbait. Baina ez da. Web irekiaren funtzionamendu normala da. Zerbitzu batean izena ematen duzun bakoitzean, inprimaki bat betetzen duzunean, iritzi bat argitaratzen duzunean edo beste baten filtrazioan agertzen zarenean, arrasto bat uzten duzu. Arrasto horietako bat ere ez da larria berez. Arazoa —arazoa bada— horiek elkartzetik sortzen da, eta horiek elkartzea erraza da.

Hemen jende asko esaldi zentzuzko batekin defendatzen da: «nik ez daukat ezer ezkutatzeko», edo «nik nire kontuak zaintzen ditut». Lehenengoak ezkutatzeko eta aukeratzea nahasten ditu; horretara itzuliko gara. Bigarrenak ahaztu egiten du arrasto horren zatirik handiena ez zenuela zuk utzi: merkataritza-erregistroak utzi zuen, filtrazioa jasan zuen webguneak, zurekin argazki bat igo eta etiketatu zintuen ezagunak. Interneteko anonimotasuna ia inoiz ez da daukazun propietate bat; gehienez ere, iluntasuna da: oraindik inork begiratzeko lanik hartu ez izanaren behin-behineko egitatea.

Orain arte pertsona bakar batek segundo gutxitan, eskuz, egin dezakeenaz hitz egin dugu. Orain kendu pertsona. Urteetan ia guztiok babestu gaituena ez zen anonimotasuna izan, interes falta baizik: zu aurkitzeko, norbaitek begiratzeko lana hartu behar du, eta inork ez du denbora guztiak begiratzeko. Azken oztopo hori —begiratzeko ahalegina— da, hain justu, makina batek ez duena. Sistema automatiko batek gurutzaketa bera egin dezake, ez helburu baten aurka, biztanleria oso baten aurka baizik; ez behin bakarrik, etengabe baizik; ez susmoagatik, modu lehenetsian baizik. Lehen ikertzaile bati pertsonako orduak kostatzen zitzaiona, orain milioika laguni aldi berean egiten zaie, inori denborarik edo arretarik kostatu gabe. Ez dago suposatuta beharrik nork nahiko lukeen hori egin —enpresa batek, talde batek, Estatu batek—; nahikoa da ulertzea jada ez dela aukeratu behar nori begiratu. Guztiei begira dakiekie.

Horregatik, «aurkitu al nazakete?» galdera okerra da. Erantzuna baietz da, eta gero eta gehiago izango da. Galdera erabilgarria beste bat da: nor eta zenbat fidatu behar dut konektatuta bizitzeko? Hori baita, egia esan, egunero egiten duzuna, ia beti pentsatu gabe. Izena ematen duzun zerbitzuak zure datuak ondo gordeko dituela fidatzen zara. Zure operadoreak zure deiak entzungo ez dituela fidatzen zara. Guztiek erabiltzen duten mezularitza-aplikazioak —demagun WhatsApp— esaten duena egiten duela fidatzen zara. Tartean dagoen zerbitzariak fidatzen zara, kudeatzen duen enpresaz, dagoen herrialdeaz, norbaitek sarean jarri zuen doako tresnaz. Katebegi horietako bakoitza konfiantza-erabaki bat da. Aldea da horietako ia bat ere ez zenuela modu

kontzientean hartu: barne zetozen. Zure eta beste pertsonaren artean sartzen diren katebegi horiei, jargoian, konfiantzazko bitartekariak esaten zaie; izenak garrantzi gutxiago du han daudela eta asko direla dioen ideiak baino.

Hau guztia egiaztatzeko modu zintzo bat dago: zure buruarekin egitea. Eta ez duzu behar guk ezer ematerik. Ireki zure nabigatzailea, idatzi hiru edo lau hitz —«zer daki internetek nire postari buruz» edo antzeko zerbait— eta webak berak jarriko dizkizu tresnak aurrean. Erraztasun hori da, berez, erantzunaren erdia: zuk hamar segundotan aurkitzen badituzu, edonork aurki dezake zutaz diotena.

Ez dizugu gure zerrendarik eskaintzen, eta nahita egiten dugu. Emango bagenizu, gugan fidatu beharko zenuke: ondo aukeratu dugula, orri horiek bost urte barru fidagarriak izaten jarraituko dutela, haietako inoren atzean ez dagoela —gaur edo bihar— asmo txarrak dituen inor. Ezin dugu hori agindu kontrolatzen ez ditugun orriez, eta nahiago dugu bete ezin dezakegun hitzik ez eman. Hain zuzen ere, horretaz ari da artikulu hau. Baina zuk zeuk bilatzeak prezio bat du: bilatzaileak ez du bereizten zilegi dena tranpatik. Benetako tresna bat imitatzen duen orri bat muntatzea, zure posta eskatu eta gordetzea hutsala da. Beraz, inon ezer idatzi aurretik, komeni da helbide bat irakurtzen jakitea.

Oharra — helbide bat irakurtzea hartaz fidatu aurretik. Orri faltsu batek benetako baten azken pixela ere kopia dezake; ia inoiz falsifikatu ezin duena bere helbidea da. Orri batean ezer idatzi aurretik, irakurri helbide-barra, ez orria. Agintzen duen izena azken zatiaren ezker aldean itsatsita dagoena da (.com, .org, .eus): banku-segurua.gune-arraroa.top helbidean, benetako jabea ez da zure bankua, gune-arraroa.top baizik. Mesfidatu aldatutako letrez (o baten ordez 0 bat), hitz estraz, espero ez dituzun marratxoek eta amaiera bitxiek. Giltzarrapoak eta https-ak konexioa zifratuta doala bakarrik esaten dute —ez jabea zintzoa dela—: iruzurgile batek ere badu giltzarrapoa. Eta «iragarkia» marka duten lehen emaitzak norbaitek ordaindu duelako daude hor, ez fidagarriak direlako. Egiaztapen horietako bakoitza, funtsean, galdera bera da: zenbat fidatzen naiz helbide honekin, eta zergatik?

Hona iritsita, komeni da honen guztiaren kontrakoa deskribatzea: bitartekaririk gabeko bide bat. Bi pertsona, mendi baten tontorrean bakarrik, hizketan. Ez dago postaririk, ez zentralitarik, ez zerbitzaririk, ez enpresarik, ez herrialderik tartean. Eta, hala ere, fijatu zaitez: han ere ez da desagertzen konfiantza. Beste pertsonari sekretu bat kontatzen badiozu, berataz fidatzen ari zara. Konfiantza hori ezin da kendu —eta ez da beharrezkoa ere—, benetan aukeratu zenuen bakarra delako: badakizu norekin fidatzen zaren, eta zergatik.

Mendian ez dagoena gainerako guztia da. Tartean inor ez. Eta hori, eta ez beste bat, da modu zintzoan digitalki erreproduzitu daitekeen eredu bakarra: zuzeneko kanal bat gailu batetik bestera, bidean ezer eta inor gabe. Ez du konfiantza ezabatzen —hori gezurra esatea litzateke—; bitartekariak ezabatzen ditu. Konfiantza saihestezin bakarrenekin uzten zaitu, zuk aukeratu zenuen horrekin. Hori da, bide batez esanda, orri hauek idazteko erabiltzen dugun arkitektura; baina argumentua bere kabuz mantentzen da, norik erakitzen duen gorabehera.

Beraz, ez, ez zara anonimoa, eta ziurrenik ez zara berriro izango. Baina hori ez zen inoiz garrantzia zuen borroka izan. Ezin da bizi —ezta nabigatu ere— inorekin fidatu gabe; saiatzten dena ez da askeagoa, bakarrik dago. Heldutasuna ez da mesfidantza, inozotasunaren beste forma bat baita hori. Exijentea izatea da: jakitea nori ematen diozun zure konfiantza, zenbat, zeren truke eta —batez ere— jakitea noiz ari zaren inori ematen hala erabaki gabe.

Bizitzan ia ezer ez da zuria edo beltza; ia dena tarteko grisean bizi da, eta gris horretan mugitzen ikastea da irizpidea izateak esan nahi duenaren zati handi bat. Salbuespen bakarra fabrikatik ondo eginda datorrena da: diseinuz, hitz egitea erabaki zenuen pertsonaz gain beste inorekin ez fido izateko eskatzen dizuna. Gainerakoa —gainerako guztia— zenbateko eta noren kontua da.

Editore-oharra: Cuadernos hauek enpresak edo produktuak aipatzen dituztenean, ez da akusatzeko. Horiek erakitzen dituztenek milioika lagunek erabiltzen eta estimatzen duten lana egiten dute. Seinalatzen duguna estrukturala da —eredua, ez marka. Markak adibide gisa agertzen dira, irakurleak ezagutzen dituenak direlako.

Iturriak eta irakurgai gehiago

- OSINT (iturri irekien adimena) — jada publikoak diren datuetatik informazioa biltzea; ez da intrusioa ezta espioitza ere.
- Reglamento (UE) 2016/679 (RGPD) — datu pertsonalen tratamenduari buruzkoa, banaka publikoak ziren datuen agregazioa barne.
- Erregistro publikoak (merkataritzakoak, judizialak, jabetzakoak) — informazio pertsonalaren iturri zilegi eta oparoa ia Europa osoan.
- Bilduma berean: muturretik muturrerako zifratzeari eta «Firma batek konpondu ezin duena» izenekoari buruzko Cuadernos Lacre-ek, beste ikuspuntu batetik, ideia bera garatzen dute.

[← Aurrekoa](#)[Sinadura batek konpondu ezin duena](#)

Azken irakurketak

- [Hausnarketa · 2026\(e\)ko maiatzaren 27\(a\) Sinadura batek konpondu ezin duena](#)
- [Analisia · 2026\(e\)ko maiatzaren 26\(a\) Pribatutasun erreala vs itxurazkoa: geure buruari egin beharreko galderak](#)
- [Analisia · 2026\(e\)ko maiatzaren 25\(a\) Self-hosting praktika profesional gisa](#)

Eraman artikulu hau zurekin behar duzun lekura.

[↓ Markdown](#) [↓ Testu arrunta](#) [↓ PDF](#)

Fitxategia zure gailura deskargatuko da. Bertatik gorde, Solo2ra inportatu edo nahi duzun lekuan parteka dezakezu. Cuadernosek ez du helburua zure ordez erabakitzen.

Lakre-zigilua · SHA-256 d2ada66fb505e5e6ea2168e555800b8ac3314646da7fd9921a67302f6945515a

[Ezaugarriak](#) [Berriak](#) [Bloga](#) [Laguntza](#) [Honi buruz](#) [Kontaktua](#)
[Gardentasuna](#) [Egiaztapena](#) [Pribatutasuna](#) [Baldintzak](#) [Cookieak](#)

Cuadernos Lacre · [Menzuri Gestión S.L.](#)ren argitalpena ·
R.Eugeniok idatzia · [Solo2](#) taldeak editatua.

Webgune honek ez du cookierik erabiltzen. Zure nabigatzaileak kargatzen duen guztia guk idatzia edo gainbegiratua dago, eta gure Europako zerbitzarietan dago ostatatuta: bisita-kontagailu anonimoa (Umami, autoostatatua) eta hizkuntza-hautatzailerako eta gai argi edo ilunaren hobespenerako behar den gutxieneko JavaScripta, zure gailuan bertan gordetzen dena. Kanpoko enpresen baliabiderik gabe, jarraipenik gabe, profilatua gabe, daturik partekatu gabe. Jarraitu nahi badiguzu: [RSS](#).